

EBA/GL/2019/01

---

17 stycznia 2019 r.

Wytyczne

---

dotyczące określenia rodzajów
ekspozycji związanych z wysokim
ryzykiem

---

1. Obowiązki w zakresie zgodności z przepisami i sprawozdawczości

---

Status niniejszych wytycznych

1. Niniejszy dokument zawiera wytyczne wydane na podstawie art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010¹. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy i instytucje finansowe muszą dołożyć wszelkich starań, aby zastosować się do tych wytycznych.
2. W wytycznych podano stanowisko EUNB w sprawie właściwych praktyk nadzorczych w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego lub w sprawie tego, jak należy stosować prawo Unii w danym obszarze. Właściwe organy w rozumieniu art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, do których wytyczne mają zastosowanie, powinny stosować się do wytycznych poprzez odpowiednie włączenie ich do swoich praktyk (np. poprzez zmianę swoich ram prawnych lub procesów nadzorczych), również gdy wytyczne są skierowane przede wszystkim do instytucji.

Wymogi sprawozdawcze

3. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy mają obowiązek powiadomić EUNB w terminie do dnia 1 lipca 2019 r. o tym, czy stosują się lub zamierzają stosować się do niniejszych wytycznych, albo podać uzasadnienie niestosowania się do nich. W razie nieprzekazania powiadomienia w wyznaczonym terminie EUNB uzna, że właściwe organy nie stosują się do niniejszych wytycznych. Powiadomienia należy przekazać, wysyłając formularz dostępny na stronie internetowej EUNB na adres compliance@eba.europa.eu z oznaczeniem „EBA/GL/2018/xx”. Powiadomienia przekazują osoby odpowiednio upoważnione do informowania o stosowaniu się do wytycznych w imieniu właściwych organów. Do EUNB należy również zgłaszać wszelkie zmiany związane ze stosowaniem się do wytycznych.
4. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 przekazywane informacje publikuje się na stronie internetowej EUNB.

---

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

2. Przedmiot, zakres stosowania i definicje

Przedmiot

5. W niniejszych wytycznych w sposób przewidziany w art. 128 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 określono, jakiego rodzaju ekspozycje inne niż te wspomniane w art. 128 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wiążą się ze szczególnie wysokim ryzykiem i w jakich okolicznościach ma to miejsce.
6. Ponadto z inicjatywy EUNB w niniejszych wytycznych określono na potrzeby samych wytycznych definicje pojęć „venture capital” i „niepubliczne instrumenty kapitałowe” wspomnianych w art. 128 ust. 2 lit. a) i c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Zakres stosowania

7. W niniejszych wytycznych doprecyzowano pojęcia inwestycji w firmy venture capital oraz inwestycji w niepubliczne instrumenty kapitałowe zastosowane w art. 128 ust. 2 lit. a) i c) rozporządzenia CRR. W wytycznych określono również, stosownie do mandatu przewidzianego w art. 128 ust. 3 rozporządzenia CRR, jakiego rodzaju ekspozycje inne niż te wspomniane w art. 128 ust. 2 rozporządzenia CRR są związane ze szczególnie wysokim ryzykiem i w jakich okolicznościach ma to miejsce.

Odbiorcy

8. Niniejsze wytyczne skierowane są do właściwych organów określonych w art. 4 pkt 2 ppkt (i) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 oraz do instytucji finansowych określonych w art. 4 ust. 1 rozporządzenia nr 1093/2010.

Definicje

9. O ile nie ustalono inaczej, pojęcia stosowane i zdefiniowane w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 mają takie samo znaczenie w niniejszych wytycznych.

3. Wdrożenie

Data rozpoczęcia stosowania

10. Niniejsze wytyczne mają zastosowanie od dnia 1 lipca 2019 r.

4. Wytyczne EUNB dotyczące określenia rodzajów ekspozycji związanych z wysokim ryzykiem

---

4.1. Inwestycje w firmy venture capital lub w niepubliczne instrumenty kapitałowe

1. Instytucje powinny uznawać, że inwestycje w firmy venture capital, o których mowa w art. 128 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 obejmują co najmniej wszelkie inwestycje, które spełniają obydwa następujące warunki:

(a) inwestycja należy do jednego z następujących rodzajów inwestycji:

- (i) ekspozycje niedłużne nienotowane na giełdzie, z którymi wiążą się podporządkowane roszczenia końcowe wobec aktywów lub dochodów przedsiębiorstwa nienotowanego na giełdzie;
- (ii) ekspozycje dłużne i inne papiery wartościowe, udziały, instrumenty pochodne lub inne instrumenty, pod względem ekonomicznym zbliżone do ekspozycji określonych w pkt (i) i nienotowane na giełdzie;

(b) inwestycje są utrzymywane w posiadaniu w celu zapewnienia finansowania dla nowo utworzonych przedsiębiorstw, w tym na opracowanie nowego produktu i związane z nim badanie przeprowadzane przez przedsiębiorstwo, z myślą o wprowadzeniu produktu na rynek, zwiększaniu zdolności produkcyjnej przedsiębiorstwa lub ekspansji działalności gospodarczej przedsiębiorstwa.

2. Instytucje powinny uznawać, że inwestycje w niepubliczne instrumenty kapitałowe, o których mowa w art. 128 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 obejmują co najmniej inwestycje, które spełniają obydwa następujące warunki:

(a) inwestycja należy do jednego z następujących rodzajów inwestycji:

- (i) wszystkie ekspozycje niedłużne nienotowane na giełdzie, z którymi wiążą się podporządkowane roszczenia końcowe wobec aktywów lub dochodów przedsiębiorstwa;
- (ii) ekspozycje dłużne, papiery wartościowe, udziały, instrumenty pochodne lub inne instrumenty, pod względem ekonomicznym zbliżone do ekspozycji określonych w pkt (i) i nienotowane na giełdzie;

- (b) inwestycje są utrzymywane w posiadaniu z zamiarem generowania zysku poprzez wykup lewarowany, pierwotną ofertę publiczną, sprzedaż udziału w kapitale w inny sposób lub wszelkie transakcje o podobnej istocie ekonomicznej.

Inwestycji, w których instytucja zamierza rozwinąć relację biznesową z przedsiębiorstwem, w które zainwestowała, nie należy dla celów niniejszych wytycznych uznawać za niepubliczne instrumenty kapitałowe. Tego rodzaju inwestycje mogą jednak nadal stanowić ekspozycję wysokiego ryzyka zgodnie z sekcją 4.2 niniejszych wytycznych.

4.2. Innego rodzaju ekspozycje uważane za ekspozycje wysokiego ryzyka

3. Przy rozpoznawaniu pozycji związanych ze szczególnie wysokim ryzykiem, które nie zostały już objęte art. 128 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, należy uwzględnić wszystkie klasy aktywów, w szczególności z naciskiem na klasy ekspozycji, o których mowa w art. 112 lit. g), p) i q) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
4. Instytucje powinny uznać za pozycje związane ze szczególnie wysokim ryzykiem spośród wspomnianych w pkt 3 co najmniej te ekspozycje, które cechują się poziomem i zakresem ryzyka nietypowym dla innych dłużników lub transakcji tej samej klasy ekspozycji.
5. Dla celów pkt 4 instytucje powinny rozważyć co najmniej wszystkie następujące ekspozycje cechujące się poziomami i zakresami czynników ryzyka nietypowymi dla innych dłużników lub transakcji tej samej klasy ekspozycji:
  - (a) wszelkie finansowanie inwestycji spekulacyjnych w aktywa zarówno finansowe, jak i niefinansowe inne niż nieruchomości, gdzie dłużnik ma zamiar odsprzedać aktywa dla zysku, w tym finansowanie inwestycji spekulacyjnych w majątek ruchomy, produkty rolne lub wartości niematerialne lub prawne (takie jak licencje lub patenty), gdzie spełnione są obydwa następujące warunki:
    - (i) istnieje szczególnie wysokie ryzyko straty w przypadkach niewykonania zobowiązania przez dłużnika, w szczególności w przypadku niedostatecznej płynności rynku lub wysokiej zmienności cen finansowanego przedmiotu, które nie zostało dostatecznie ograniczone postanowieniami umownymi, w tym nieodwołalnymi umowami przedsprzedaży;
    - (ii) istnieją niedostateczne inne dochody i aktywa dłużnika dostępne dla celów ograniczania ryzyka straty dla instytucji finansowej, w szczególności w przypadkach, gdy ryzyko straty w odniesieniu do zasobów finansowych dłużnika jest wysokie;
  - (b) wszelkie ekspozycje, dla których zewnętrzna ocena kredytowa dla danej emisji nie jest dostępna i które dotyczą podmiotu utworzonego konkretnie w celu finansowania lub obsługi aktywów rzeczowych innych niż nieruchomości lub ekspozycje porównywalne pod względem ekonomicznym, z postanowieniami umownymi, które dają pożyczkodawcy znaczną kontrolę nad aktywami i generowanym dochodem i w odniesieniu do których podstawowym źródłem spłaty zobowiązania jest dochód generowany przez finansowany składnik aktywów, a nie

niezależna zdolność szerszego podmiotu komercyjnego, gdzie spełniony jest jeden z następujących warunków:

(i) w swojej analizie instytucja stwierdziła wysokie ryzyko straty, wynikające z jednej z poniższych okoliczności:

- słabej zdolności finansowej odpowiedniej spółki celowej;
- istotnej niepewności związanej z otoczeniem politycznym i prawnym w lokalizacji przedsięwzięcia, jeżeli dotyczy;
- charakterystyki transakcji lub aktywów;
- osłabionej pozycji jednostki sponsorującej lub dewelopera;

(ii) instytucja stwierdziła wysokie ryzyko straty dla ekspozycji związanej z finansowaniem przedsięwzięcia w formie pojedynczego projektu w fazie przedoperacyjnej, gdy nie istnieją dodatnie przepływy pieniężne, które dostatecznie pokryłyby wszelkie istniejące zobowiązania umowne, w tym malejące zadłużenie długoterminowe, i gdy przepływy pieniężne służą zarówno jako zabezpieczenie, jak i źródło spłaty, które instytucja uznaje za niezbyt wysokiej jakości, co sprawia, że podmiot jest niezdolny do terminowego wykonania swoich zobowiązań finansowych.

6. Wszystkie ekspozycje kapitałowe dotyczące określonego emitenta powinny być rozważane pod kątem klasyfikacji jako pozycje związane ze szczególnie wysokim ryzykiem, jeżeli spełniony jest dowolny z następujących warunków:

(a) waga ryzyka dla którejkolwiek ekspozycji dłużnej instytucji względem tego samego emitenta wynosi 150%;

(b) zadłużeniu tego emitenta przypisana byłaby waga ryzyka 150%, gdyby te zobowiązania z tytułu zadłużenia były ekspozycjami instytucji wynikającymi z jednej z następujących przyczyn:

(i) powiązana ocena wiarygodności kredytowej przeprowadzona przez zewnętrzną instytucję kontroli jakości kredytowej wskazanej przez instytucję dla odpowiedniego zobowiązania z tytułu zadłużenia wskazuje na wagę ryzyka na poziomie 150%;

(ii) emitent nie wykonał zobowiązania w rozumieniu art. 178 rozporządzenia (UE) 575/2013.

4.3. Wymogi powiadamiania

7. W przypadku, gdy instytucje rozpoznają dowolny rodzaj ekspozycji związanych ze szczególnie wysokim ryzykiem straty zgodnie z warunkami określonymi w art. 128 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, innych niż te wskazane zgodnie z pkt 5 lub 6, instytucje powinny powiadomić o tym właściwe organy we własnej jurysdykcji, przedstawiając zwięzły opis głównych cech takich ekspozycji. Właściwe organy powinny z kolei powiadomić EUNB.

Dokumenty towarzyszące

Analiza kosztów i korzyści / ocena skutków

Niniejsza ocena skutków zawiera analizę potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści polityki przedstawionej w niniejszych wytycznych. Analiza ta zawiera zarys ustaleń dotyczących stwierdzonego problemu, wariantów jego rozwiązania oraz potencjalnego oddziaływania takich wariantów.

Zawarta w dalszej części analiza składa się z trzech elementów. Pierwsza część stanowi analizę scenariusza podstawowego pod kątem obecnych praktyk instytucji, zasad i praktyk nadzorczych oraz środowiska regulacyjnego. Druga część zawiera warianty rozważane w odniesieniu do głównych decyzji politycznych przewidzianych w dokumencie konsultacyjnym. Wreszcie ocena kosztów i korzyści opiera się na zmianach głównej polityki względem obecnych zasad i praktyk nadzorczych, obecnych praktyk instytucji oraz środowiska regulacyjnego.

A. Wskazanie problemu

Problemem, o którym mowa w wytycznych, jest brak wspólnych praktyk instytucjonalnych i nadzorczych dotyczących rodzajów ekspozycji, które wiążą się ze szczególnie wysokim ryzykiem w określonych okolicznościach. W wyniku rozpoznania ekspozycji, która wiąże się ze szczególnie wysokim ryzykiem, poprzez zastosowanie art. 128 ust. 3 rozporządzenia CRR ekspozycja taka uzyskuje wagę ryzyka 150%. Wszystkie zagadnienia rozważane przy opracowywaniu niniejszych wytycznych służą harmonizacji zasad rozpoznawania ekspozycji związanych ze szczególnie wysokim ryzykiem.

B. Cele polityki

Celem wytycznych jest doprowadzenie do konwergencji dokonywanej przez instytucje oceny tego, czy ekspozycja wiąże się ze szczególnie wysokim ryzykiem w rozumieniu art. 128 ust. 3 rozporządzenia CRR. Rozbieżne praktyki instytucji i organów nadzorczych w zakresie określania, jakiego rodzaju ekspozycje należy uznawać za związane ze szczególnie wysokim ryzykiem, mogą prowadzić do nierównych warunków działania instytucji, jak również do nieuzasadnionego zróżnicowania aktywów ważonych ryzykiem w metodzie standardowej. Od państw członkowskich i instytucji oczekuje się, że zwiększą porównywalność wymogów dotyczących funduszy własnych.

Wytyczne mają na celu określenie rodzajów ekspozycji, które należy wiązać ze szczególnie wysokim ryzykiem poprzez:

- wyjaśnienie pojęć inwestycji w venture capital oraz inwestycji w niepubliczne instrumenty kapitałowe, o których mowa w art. 128 ust. 2 lit. a) i c) rozporządzenia CRR;
- przedstawienie ogólnego podejścia do rozpoznawania ekspozycji związanych ze szczególnie wysokim ryzykiem;

- podanie przykładów ekspozycji, które należy uznawać za ekspozycje związane ze szczególnie wysokim ryzykiem;
- wprowadzenie systemu powiadamiania o innych ekspozycjach wysokiego ryzyka, którym przypisano wagę ryzyka na poziomie 150% poprzez zastosowanie art. 128 ust. 3 rozporządzenia CRR, nieobjętych w niniejszych wytycznych innymi wymogami.

C. Scenariusz podstawowy

Scenariusz podstawowy można określić pod kątem zasad i praktyk nadzorczych, obecnych praktyk instytucji i otoczenia regulacyjnego.

Scenariusz podstawowy pod względem oczekiwań nadzorczych określa się na podstawie informacji przekazanych w gronie organów właściwych, które uczestniczyły w pracach odpowiednich grup roboczych. Na podstawie tej wymiany informacji można uznać, że inwestycje spekulacyjne, jak również niskiej jakości finansowanie specjalistyczne, są to pozycje rozważane już w niektórych jurysdykcjach unijnych przy rozpoznawaniu ekspozycji związanych ze szczególnie wysokim ryzykiem.

Zakłada się, że scenariusz podstawowy pod względem obecnych praktyk instytucji jest porównywalny ze scenariuszem podstawowym dotyczącym nadzoru.

Scenariusz podstawowy pod względem otoczenia regulacyjnego jest określony przez obecne rozporządzenie CRR, a zatem nie przedstawia żadnego punktu wyjścia do oceny skutków, ponieważ obecnie na podstawie art. 128 ust. 3 rozporządzenia CRR nie określono żadnych konkretnych rodzajów ekspozycji.

D. Rozważane warianty

Zakres wytycznych dotyczących rozpoznawania ekspozycji związanych z wysokim ryzykiem

Omówiono wyłączenie kilku klas ekspozycji z zakresu niniejszych wytycznych. W szczególności zaproponowano, by ekspozycje wobec rządów centralnych lub banków centralnych, ekspozycje wobec rządów regionalnych i władz lokalnych oraz ekspozycje wobec sektora publicznego wyłączyć z zakresu niniejszych wytycznych, uzasadniając to tym, że takich ekspozycji nie uważa się za narażone na wysokie ryzyko straty. W tym względzie należy zauważyć, że art. 128 ust. 3 rozporządzenia CRR nie może ograniczać się do pewnych klas ekspozycji, a zatem artykuł ten ma zastosowanie również do wskazanych powyżej klas ekspozycji. Co więcej, należy zauważyć, że w praktyce bardzo mało prawdopodobne jest, by jakakolwiek ekspozycja pochodząca z tej klasy ekspozycji należała do rodzajów ekspozycji opisanych w pkt 3, 4, 5 lub 6 niniejszych wytycznych.

Ponadto zaproponowano, by ekspozycje wobec wielostronnych banków rozwoju na podstawie art. 117 ust. 2 rozporządzenia CRR były wyłączone z wytycznych, ponieważ ich waga ryzyka wynosi 0%. Dla tych ekspozycji ocena dla celów ustalenia wysokiego ryzyka stałaby w sprzeczności z samym charakterem wielostronnych banków rozwoju, które tworzy się na potrzeby ekonomicznych i społecznych projektów rozwojowych i których udziałowcami są w dużej mierze państwa. Jak jednak

wspomniano w poprzednim punkcie, wytyczne nie mogą ograniczać ogólnego zakresu art. 128 ust. 3 rozporządzenia CRR.

Ostatecznie uznano również wyłączenie MŚP z zakresu wytycznych. W tym względzie zauważono, że ocena tego, czy wiążą się one z wysokim ryzykiem, może wpływać negatywnie na finansowanie MŚP, które odgrywają fundamentalną rolę w tworzeniu wzrostu gospodarczego i zapewnieniu zatrudnienia na rynku unijnym (zob. motyw 44 rozporządzenia CRR). Argument ten został rozwinięty w części „Kontekst i uzasadnienie” dokumentu konsultacyjnego. Jednak art. 128 ust. 3 rozporządzenia CRR ma zastosowanie do MŚP poprzez rozporządzenie CRR, a wytyczne, jak zauważono już powyżej, nie mogą ograniczać ogólnego zakresu tego artykułu. Należy zauważyć przy tym, że mało prawdopodobne jest, by ekspozycje MŚP należały do rodzajów ekspozycji ujętych w pkt 4 i 5, a zatem uznano za korzystne zachowanie MŚP w zakresie oceny, ponieważ w przeciwnym wypadku ich ocena dla celów art. 128 ust. 3 mogłaby być poddana niedostatecznej harmonizacji.

Aspekty zarządzania

Rozważono włączenie aspektów zarządzania do wytycznych, co oznaczałoby wprowadzenie wymogu, by instytucje przedstawiały w zasadach polityki wewnętrznej np. apetyt na ryzyko w odniesieniu do ekspozycji związanych z wysokim ryzykiem, sposób oceny ekspozycji związanych z wysokim ryzykiem w nowo przejętych przedsiębiorstwach, a także odnośnie do ekspozycji już posiadanych, jak również inne aspekty zarządzania. Niemniej jednak w celu zachowania spójności wytycznych z mandatem przewidzianym w art. 128 ust. 3 rozporządzenia CRR tych rozważań nie kontynuowano.

Wykaz kryteriów

Rozważano ponadto wprowadzenie wykazu bardziej szczegółowych i obiektywnych kryteriów oceny tego, czy pojedyncze ekspozycje lub transakcje wiążą się z wysokim ryzykiem straty. Instytucje musiałyby w takiej sytuacji określić dodatkowo odpowiednie rodzaje ekspozycji, które nie są objęte już art. 128 ust. 2 rozporządzenia CRR lub dowolną częścią wytycznych. Tak szczegółowe i obiektywne kryteria oznaczałyby, że instytucje musiałyby rozpoznawać ekspozycje, które cechują się poziomem i zakresem czynników ryzyka, które nie są typowe dla innych dłużników lub transakcji w rozważanej klasie ekspozycji, biorąc pod uwagę:

- (a) przesłanki oparte na ocenie wiarygodności kredytowej dokonanej przez instytucje we własnym zakresie, wskazującej na brak dostatecznych zasobów finansowych umożliwiających dłużnikowi spłatę zadłużenia;
- (b) znaczną kwotę ekspozycji, część niezabezpieczoną lub poziom współczynnika LTV, które powodowałyby wysokie ryzyko straty;
- (c) wewnętrzny lub zewnętrzny rating kredytowy (jakość kredytową) wskazujące na wysoki poziom ryzyka lub inne aspekty, które powodowałyby wysokie ryzyko straty.

Rozważania te odrzucono jednak z następujących względów:

- Jeżeli taki wykaz miałby być przedstawiony, konieczne byłoby określenie progów dla poszczególnych przesłanek, ponieważ w przeciwnym razie przypisanie ekspozycji do klasy ekspozycji wysokiego ryzyka byłoby zależne od danego banku, co stałoby w sprzeczności z ideą metody standardowej. Kalibrację takich progów uznano za niezmiernie trudną.
- Uznano, że instytucje objęte metodą standardową mogą nie dysponować wymaganymi informacjami. Co więcej, proponowane przesłanki należałoby określić na wysokim poziomie szczegółowości, który w praktyce bankom objętym metodą standardową byłoby trudno ocenić (np. w przypadku LTV w odniesieniu do obecnej lub pierwotnej wartości rynkowej – w jaki sposób określić wartość rynkową).

Poglądy Bankowej Grupy Interesariuszy (BSG)

Bankowa Grupa Interesariuszy (BSG) z zadowoleniem przyjmuje możliwość wyrażenia opinii w toku konsultacji dotyczących „Wytycznych EUNB dotyczących ekspozycji związanych z wysokim ryzykiem”.

Ważne jest, by mieć na uwadze, że klasa ekspozycji wysokiego ryzyka jest obecnie analizowana w kontekście negocjacji trójstronnych rozporządzenia CRR2, które mogą doprowadzić do istotnej zmiany zakresu art. 128. Będzie tak również w przypadku wdrażania nowych ram Bazylea III.

Niniejsze wytyczne zawierają zatem bardzo przejściowe środki modyfikacji aktywów ważonych ryzykiem. Wprowadzenie procesu powiadamiania na podstawie pkt 6 stanowiłoby jedynie dodatkowe obciążenie regulacyjne o niewielkiej wartości dodanej przez krótki czas, podczas gdy banki będą wdrażać rozporządzenie CRR 2 i później finalizować ramy Bazylea III.

Co więcej, przydatne wydaje się dostosowanie definicji do definicji metody standardowej Bazylea III w zakresie ryzyka kredytowego, a w szczególności ekspozycji spekulacyjnych nienotowanych na giełdzie oraz pozostałego zadłużenia podporządkowanego, kapitału oraz kapitału podstawowego.

Ponadto zalecamy, by wszystkie inwestycje, w odniesieniu do których bank zamierza rozwinąć strategiczną relację biznesową z danym przedsiębiorstwem, nie były uważane za kapitał prywatny dla celów niniejszych wytycznych.

Co więcej, kryterium ekspozycji wysokiego ryzyka nie powinno mieć zastosowania do przypadków nieruchomości, w których przyszła sprzedaż przyrzeczona opiera się na nieodwołalnych zobowiązaniach.

Wreszcie Bankowa Grupa Interesariuszy docenia wysiłek EUNB na rzecz przeprowadzenia dokładnego przeglądu aktywów ważonych ryzykiem, szczególnie metody IR. Mając na uwadze powyższe, dalszej analizy wymaga obecna definicja nieruchomości spekulacyjnych z rozporządzenia CRR. Podejście europejskie jest bardzo szerokie, ponieważ wymaga, by niemal wszystkie przypadki finansowania nieruchomości uznawać za związane z wysokim ryzykiem. Potrzeba więcej wytycznych, aby odróżnić przedsięwzięcia spekulacyjne od niespekulacyjnych.

Informacje zwrotne na temat konsultacji publicznych i opinia Bankowej Grupy Interesariuszy

EUNB prowadził konsultacje publiczne w sprawie projektu wniosku zawartego w dokumencie konsultacyjnym [CP/EBA/2018/03](#).

Konsultacje prowadzono przez okres trzech miesięcy i zakończyły się one w dniu 17 lipca 2018 r. Otrzymano łącznie 13 odpowiedzi, z których 11 opublikowano na stronie EUNB.

Podsumowanie najważniejszych punktów i innych uwag wynikających z konsultacji, analizy i dyskusji wywołanych tymi uwagami, a także działania podjęte w celu reakcji na nie stosownie do konieczności przedstawiono w tabelach poniżej.

W wielu przypadkach kilka organów branżowych zgłaszało podobne uwagi lub ten sam organ powtarzał te same uwagi w odpowiedzi na różne pytania. W takich przypadkach uwagi i analiza EUNB zawarte są w tej sekcji dokumentu, którą EUNB uznał za najodpowiedniejszą.

Na podstawie odpowiedzi otrzymanych w toku konsultacji publicznych w projekcie wytycznych wprowadzono pewne zmiany.

Podsumowanie najważniejszych problemów i reakcji EUNB

W uwagach uzyskanych w okresie prowadzonych konsultacji publicznych kwestionowano termin wytycznych. Uznano, że pojawiają się one zbyt późno względem przyznania (w 2013 r.) mandatu przewidzianego w art. 128 ust. 3 rozporządzenia CRR lub też że wytyczne są przedwczesne w stosunku do (i) nadchodzącego unijnego wdrożenia zmienionych ram Bazylea III, które nie obejmują regulacyjnej klasy ekspozycji „pozycje związane ze szczególnie wysokim ryzykiem” oraz (ii) ewentualnych zmian art. 128 w kontekście rozporządzenia CRR2. EUNB uważa, że interakcja z harmonogramem nadchodzących przeglądów regulacyjnych obowiązujących ram jest nieunikniona, jednak trudno to przewidzieć pod względem terminu, a zatem konieczne są wytyczne dotyczące traktowania aktualnych ekspozycji związanych z wysokim ryzykiem. Niniejsze wytyczne nie tylko umożliwią większą porównywalność pod względem obecnych praktyk przy rozpoznawaniu ekspozycji związanych z wysokim ryzykiem, ale też usprawnią przejście na nadchodzące zmiany regulacyjne poprzez umożliwienie bankom i organom nadzorczym stosowania wytycznych służących rozpoznawaniu czynników ryzyka, które są spójne z przyszłymi ramami Bazylea.

Kilku respondentów podniosło kwestie dotyczące definiowania i ostrożnościowego traktowania finansowania inwestycji spekulacyjnych w nieruchomości, pomimo iż w dokumencie konsultacyjnym podkreślono, że tego rodzaju ekspozycje nie wchodzą w zakres wytycznych, ponieważ są one już objęte art. 128 ust. 2 rozporządzenia CRR. Decyzja EUNB o wyłączeniu finansowania nieruchomości spekulacyjnych z niniejszych wytycznych wynikała z uznania, że rozporządzenie CRR zawiera już definicję tego pojęcia. Co więcej, jest to obszar, co do którego w ramach Bazylea III zajdą istotne zmiany, w związku z czym mogłoby dojść do wyprzedzenia wdrożenia umowy bazylejskiej III lub powstałoby ryzyko wdrożenia niespójnego z przyszłą umową bazylejską III. Niezależnie od powyższego obserwacje zgłoszone przez branżę będą uważnie oceniane podczas prowadzonej obecnie wewnątrz EUNB debaty na ten temat.

W okresie konsultacji uzyskano uwagi od respondentów, którzy nie zgadzają się na włączenie pojęcia „niepublicznych instrumentów kapitałowych” i „firm venture capital” do wytycznych. Zdaniem respondentów w najlepszym wypadku definicje „niepublicznych instrumentów kapitałowych” i „firm

venture capital” powinny mieć zastosowanie wyłącznie do inwestycji bezpośrednich dokonywanych przez banki i należy wyłączyć z nich wszystkie inwestycje w formie udziałów lub jednostek w instytucjach zbiorowego inwestowania. Co więcej, stwierdzono, że definicje te należałoby dostosować do definicji zastosowanych w ramach Bazylea III, a w szczególności do pojęć ekspozycji spekulacyjnych nienotowanych na giełdzie i innych zobowiązań podporządkowanych oraz ekspozycji kapitałowych (ang. capital and equity exposures) (pkt 50–53). EUNB zgodnie ze swoimi prerogatywami podjął inicjatywę na rzecz podania – wyłącznie dla celów niniejszych wytycznych – definicji pojęć „niepublicznych instrumentów kapitałowych” i „firm venture capital”. Na ten krok zdecydowano się właśnie ze względu na brak ogólnodostępnych wytycznych dotyczących definicji tych pojęć i ze względu na fakt, iż definicje te uznano za konieczne dla zapewnienia wytycznych i harmonizacji w zakresie rodzajów ekspozycji uznawanych za inwestycje w firmy venture capital i niepubliczne instrumenty kapitałowe. Ponadto EUNB uściśla, że definicje mają zastosowanie do inwestycji bezpośrednich, a gdy stosowana jest metoda oparta na ocenie ze względu na pierwotne ryzyko – do ekspozycji w formie udziałów lub jednostek w instytucjach zbiorowego inwestowania, zgodnie z odpowiedzią udzieloną przez Komisję w turze pytań i odpowiedzi Q&A 2013_374.

Wiele uwag dotyczących dokumentu konsultacyjnego dotyczyło kwestii zakresu wytycznych, przy czym respondenci wyrażali zróżnicowane opinie na temat tego, czy zakres wytycznych powinien być szerszy czy węższy co do klas ekspozycji, które należałoby wyłączyć przy rozpoznawaniu ekspozycji związanych z wysokim ryzykiem. W świetle tych uwag EUNB dokonał zmiany sekcji 4.2 niniejszych wytycznych, by zapewnić instytucjom jaśniejszy i całościowy system rozpoznawania ekspozycji związanych z wysokim ryzykiem. Jest to spójne z mandatem udzielonym EUNB w art. 128 ust. 3 rozporządzenia CRR. Uwzględnia to również dowody empiryczne dotyczące funkcjonowania instytucji finansowych. W rezultacie logika leżąca u podstaw sekcji 4.2 jest następująca: (i) ust. 3 przedstawia zakres, który obejmuje to działanie (wszystkie klasy ekspozycji) z pewnym naciskiem na pewne konkretne obszary; (ii) ust. 4 przedstawia ogólne kryteria uznawania ekspozycji związanych z wysokim ryzykiem (iii) ust. 5 przedstawia konkretne przypadki, w których uznaje się, że kryteria ogólne zostały spełnione; oraz (iv) ust. 6 zawiera inne konkretne przypadki, w których uznaje się, że kryteria ogólne zostały spełnione, a które są właściwe dla klasy ekspozycji kapitałowych.

Wprowadzenie mechanizmu powiadamiania zostało zakwestionowane przez respondentów odnoszących się do dokumentu konsultacyjnego, ale EUNB zdecydował się go utrzymać. Mechanizm byłby przydatny z perspektywy rozumienia, jakie pozostałe ekspozycje mogą wiązać się z wysokim ryzykiem, a nie zostały rozpoznane z wykorzystaniem poprzednich kroków przewidzianych w wytycznych. Odbiorcami powiadomień powinny być jednak organy krajowe (NCAa), a nie bezpośrednio EUNB. Treść aktu prawnego zmieniono odpowiednio. Wszelkie tego rodzaju powiadomienia powinny być następnie kierowane do EUNB, gdy tylko zostanie wdrożone rozwiązanie techniczne, które to umożliwi.